

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 5.4.2005
COM(2005) 130 końcowy

2005/0025 (CNS)

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIE RADY

**zmieniającego Rozporządzenie (WE, Euratom) NR 2728/94 ustanawiające
Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych**

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. WPROWADZENIE / MOTYWACJA

Niniejsze rozporządzenie zmieniające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2728/94 z dnia 31 października 1994 r. ustanawiające Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych¹ (zwane dalej „rozporządzeniem”) ma na celu usprawnienie reguł rządzących mechanizmem rezerw Funduszu Gwarancyjnego (zwanego dalej „Funduszem”), tj. reguł określających, w jaki sposób aktywa Funduszu dostosowywane są do kwoty docelowej Funduszu.

Doświadczenie pokazało, że obecnie obowiązujące reguły często powodują powstawanie nadwyżek rezerw w Funduszu i prowadzą tym samym do nieefektywnego wykorzystania środków budżetowych. Przyczyną takiego stanu rzeczy jest głównie stosowanie niepewnych danych prognostycznych w procesie tworzenia rezerw. Ponadto obecnie obowiązujące reguły prowadzą do tego, że kilkakrotnie w ciągu jednego roku dokonywane są przeniesienia na rzecz i z Funduszu, z czym wiąże się niepotrzebne uruchamianie procedur administracyjnych angażujących nie tylko służby Komisji, ale także obie strony władzy budżetowej.

Proponowana zmiana uwzględnia potrzeby określone w szczegółowym sprawozdaniu w sprawie funkcjonowania Funduszu Gwarancyjnego (COM(2003) 604).

Niniejsza zmiana ogranicza się w swoim zakresie do mechanizmu rezerw Funduszu.

2. FUNDUSZ

Na mocy wspomnianego rozporządzenia ustanowiony został Fundusz dla działań zewnętrznych, którego środki będą wykorzystywane na spłatę wierzycieli Wspólnoty w przypadku niewykonania zobowiązań przez beneficjenta pożyczki przyznanej lub gwarantowanej przez Wspólnotę. Fundusz ten ma przede wszystkim chronić budżet unijny przed zagrożeniami, jakie mogą pojawić się w związku z niewykonaniem zobowiązań przez beneficjenta pożyczki, która została przyznana, bądź gwarancja której pokrywana jest ze środków Funduszu. Fundusz finansowany jest z budżetu unijnego, jego środki muszą zaś być utrzymywane na określonym poziomie, który określa się jako kwotę docelową (obecnie jest to 9%) i która stanowi ustalony procent łącznej kwoty wymagalnych zobowiązań kapitałowych wynikających z finansowanych przez Fundusz pożyczek i gwarancji pożyczkowych.

Obecny mechanizm rezerw oparty jest na wpłatach *ex-ante*, które następują na podstawie poszczególnych decyzji Rady (pomoc makrofinansowa), poszczególnych prognoz do decyzji Komisji (pożyczki Euratom) lub globalnej rocznej prognozie planowanej wielkości pożyczek, które zostaną zatwierdzone (pożyczki gwarantowane przez EBI).

¹ Dz.U. L 293 z 12.11.1994, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1149/1999 (Dz.U. L 139 z 2.6.1999, str. 1) oraz rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2273/2004 (Dz.U. L 396 z 31.12.2004, str. 28).

3. NOWY MECHANIZM REZERW

3.1. Podstawowe zasady nowego mechanizmu rezerw

Proponowany nowy mechanizm rezerw oparty jest na wpłatach *ex-post* powiązanych z łączną kwotą wymagalnych zobowiązań kapitałowych wynikających z udzielonych pożyczek i gwarancji pożyczkowych tj. rzeczywiste wypłaty netto (tj. wypłaty minus amortyzacje minus anulacje).

W tym kontekście jedną z głównych zalet nowego systemu rezerw jest jego prostota, jak również i to, że daje on pewność co do wielkości potrzeb budżetowych. W ramach nowego mechanizmu pewność co do danych niezbędnych do określenia kwot, jakie mają zostać przekazane z budżetu do Funduszu (lub z Funduszu do budżetu) uzyskiwana jest wraz z rozpoczęciem procesu sporządzania wstępnego projektu budżetu, i nie są potrzebne ani prognozy (obarczone przecież nieuniknionymi błędami) ani żadne działania dostosowawcze *ex-post* w odniesieniu do budżetu.

W celu uniknięcia w przyszłości sytuacji, jaka ma miejsce obecnie, tj. przekazywania wpłat na rzecz Funduszu kilkakrotnie w ciągu roku, podczas gdy z Funduszu do budżetu środki przekazywane są tylko raz, w ramach nowego mechanizmu będzie miało miejsce tylko jedno przesunięcie netto rocznie pomiędzy budżetem unijnym i Funduszem.

Uproszczenie to stanowi lepsze rozwiązanie od tego w dotychczasowym systemie powodującego częste stosunkowo wysokie przepływy na rzecz i z Funduszu. Na przykład w latach 2000 - 2004 na rzecz Funduszu dokonano wpłat w łącznej wysokości ok. 894 mln EUR w postaci 13 transferów (przy czym najwyższa pojedyncza wpłata opiewała na 169 mln EUR) oraz ok. 1,132 mln EUR zostało zwrócone do budżetu w postaci 5 rocznych płatności, co za ten okres odpowiada przesunięciu netto z Funduszu do budżetu unijnego w wysokości ok. 238 mln EUR. W nowym systemie zamiast łącznie 18 płatności miałyby miejsce tylko 5 płatności rocznych. Zgodnie z symulacjami omawianego mechanizmu dokonanymi przy założeniu, że wprowadzono go w 1999 r., najwyższa roczna pojedyncza płatność z budżetu Unii na rzecz Funduszu wynosiłaby ok. 88 mln EUR.

Pojedyncza roczna płatność obliczana jest w następujący sposób:

- (a) zastosowanie kwoty docelowej (obecnie jest to 9%) do łącznej kwoty wymagalnych zobowiązań kapitałowych wynikających z pożyczek i gwarancji,
- (b) ustalenie faktycznej wartości aktywów Funduszu, włączając w to uzyskane odsetki oraz straty spowodowane korzystaniem z Funduszu,
- (c) płatność wynikająca z różnicy z a) minus b) z budżetu na rzecz Funduszu (lub do budżetu w przypadku wystąpienia nadwyżki w Funduszu).

Chronologicznie tworzenie rezerw wyglądałoby następująco:

Na podstawie wymagalnych na koniec roku kwot zobowiązań kapitałowych wynikających z pożyczek i gwarancji udzielonych w roku „n-1” oblicza się na początku roku „n” niezbędną kwotę rezerw. Kwota ta zgłaszana jest do wstępnego projektu budżetu, a na początku roku „n+1” dane środki ujęte są w odpowiedniej pozycji budżetowej. Podobnie dzieje się w przypadku nadwyżki aktywów Funduszu przekraczających kwotę docelową, tj. we wstępnym projekcie budżetu na rok „n+1” ujmowany jest dochód na rzecz budżetu.

W związku z tym pomiędzy momentem poznania wymaganej na koniec roku kwoty zobowiązań i faktyczną płatnością na rzecz Funduszu upływa ok. jeden rok (od stycznia roku „n” do stycznia/lutego roku „n+1”). To przesunięcie w czasie uzasadnione jest uzyskaniem pewności co do danych oraz większej przejrzystości i przewidywalności wpływu mechanizmu rezerw na budżet. Nie należy tego rozpatrywać w kategoriach niedofinansowywania Funduszu. W zasadzie od momentu ujęcia owych należnych kwot w projekcie budżetu na następujący rok można postrzegać je jako swego rodzaju płatność odroczoną z budżetu Unii, co można porównać z „należnymi, lecz nie wniesionymi wkładami”, z którymi mają do czynienia przedsiębiorstwa.

3.2. Zmniejszenie konieczności większych wpłat na rzecz Funduszu w przypadku znacznych strat poniesionych w wyniku niewykonania zobowiązań przez beneficjentów pożyczek – wprowadzenie mechanizmu zabezpieczającego

W przypadku znacznych strat w wyniku niewykonania zobowiązań przez beneficjenta przewidziano mechanizm zabezpieczający, tak aby Fundusz mógł dalej spełniać swój główny cel, jakim jest ochrona budżetu Unii.

Straty w roku „n-1” spowodowane niewykonaniem zobowiązań przez beneficjentów pożyczek lub gwarancji przełożyłyby się bezpośrednio – bez żadnych oddzielnych uregulowań w tej kwestii – na wyższą płatność na rzecz Funduszu w roku „n+1”. Wypełnienie przez Fundusz celu, jakim jest spełnianie funkcji bufora chroniącego budżet przed niespodziewanymi wydatkami, mogłoby być zagrożone.

Niniejsza propozycja oferuje rozwiązanie tego problemu w postaci mechanizmu zabezpieczającego, który pozwoli „rozproszyć” na okres kilku lat wpływ, jaki mogą mieć istotne straty spowodowane niewypełnieniem zobowiązań przez beneficjenta. Ponieważ budżet może udźwignąć mniejsze straty bez większych problemów, mechanizm zabezpieczający stosowany byłby tylko w przypadku strat w wysokości przekraczającej określoną kwotę.

Proponuje się kwotę progową w wysokości 100 mln EUR, co ma następujące uzasadnienie:

Zgodnie z szacunkami opartymi na różnego rodzaju scenariuszach, w tym przewidującym wzrost zapotrzebowania na pożyczki oraz gwarancje pożyczkowe w latach, na które przewidziana jest następna Perspektywa Finansowa, kwota niezbędna dla stworzenia „normalnej” rezerwy rzadko przekroczyłaby 100 mln EUR rocznie. Gdyby do tego dodać kwotę w wysokości 100 mln EUR (maksymalna kwota strat, jaka może być wchłonięta przez „normalnym” mechanizmie rezerw, bez konieczności uruchamiania mechanizmu zabezpieczającego) na pokrycie strat poniesionych przez Fundusz w związku z niewypełnieniem zobowiązań przez beneficjentów lub sfinansowanie znacznie nasilonej działalności pożyczkowej, maksymalne roczne przesunięcie z budżetu na rzecz Funduszu w normalnych warunkach pozostałoby na poziomie zbliżonym do wielkości kwoty rezerwy budżetowej na rzecz funduszu w 2005 r. (223 mln EUR).

Dodatkowym argumentem przemawiającym za wprowadzeniem mechanizmu zabezpieczającego, który uruchamiany byłby w przypadku strat przekraczających 100 mln

EUR jest fakt, że roczne maksymalne ryzyko² dla danego kraju wynosi w chwili obecnej mniej niż 250 mln EUR - jeśli dodać tę kwotę do normalnych płatności na rzecz Funduszu, obciążenie budżetu na dany rok byłoby zbyt duże. Oczywiście nie można wykluczyć ani tego, że w ciągu danego roku dojdzie do więcej niż jednego niewykonania zobowiązań, ani też tego, że kwoty będą narastały przez okres kilku lat, jeśli przez ten czas dana sytuacja niewykonywania zobowiązań będzie się utrzymywać – stanowi to kolejny argument przemawiający za stworzeniem mechanizmu zabezpieczającego.

Należy też zauważyć, że mechanizm zabezpieczający działa niezależnie od „normalnego” mechanizmu rezerw, który funkcjonowałby dalej w zwykły sposób. Podczas okresu zabezpieczającego każdego roku środki budżetowe wykorzystane na zabezpieczenie i przekazane do portfela Funduszu (tj. maksymalnie 100 mln EUR rocznie) odejmowane byłyby od łącznej kwoty, która ma zostać odzyskana z budżetu, jeśli kwota ta faktycznie przekazywana jest na rzecz Funduszu (łącznie z przekazaniem w ramach „normalnej” płatności na rzecz Funduszu) do momentu, gdy na rzecz Funduszu zostanie wpłacona pełna kwota. Takie rozwiązanie ma tę zaletę, że jest całkowicie przejrzyste, ponieważ łatwo jest stwierdzić, która kwota rocznych łącznych płatności na rzecz Funduszu pochodzi z normalnych wpłat, a która z amortyzacji kwot, które mają być odzyskane z budżetu w ramach mechanizmu zabezpieczającego.

Długość okresu zabezpieczającego zależałaby od płatnej z budżetu łącznej kwoty strat wynikłych w związku z niewykonaniem zobowiązań albo szeregu tego rodzaju strat. Na przykład spłata w przypadku straty w wysokości 350 mln EUR, która wystąpiła w 2010 r. byłaby rozłożona na okres kończący się w 2015 r. (100 mln EUR w latach 2012-2014 oraz 50 mln EUR w 2015 r.). Kwoty, które miałyby być odzyskane z budżetu w ramach mechanizmu zabezpieczającego, traktowane byłyby jako składnik majątku Funduszu, tzn. byłyby włączone do aktywów Funduszu przy obliczaniu „normalnych” płatności na rzecz Funduszu.

W celu uniknięcia sytuacji, w której rezerwy Funduszu w wyniku niezwykle mało prawdopodobnego przypadku wystąpienia szeregu kolejnych znaczących strat spadłyby poniżej krytycznego poziomu 50% kwoty docelowej, co oznaczałoby, że z braku wystarczających środków Fundusz nie mógłby spełniać swojej funkcji bufora ochronnego dla budżetu, przewiduje się utrzymanie w mocy przepisu (dotychczasowy art. 5 ust. 2 stałby się art. 5 ust. 3), zgodnie z którym w tej sytuacji Komisja przedłożyłaby sprawozdanie w sprawie środków wyjątkowych, jakie mogą być wymagane do odtworzenia Funduszu.

3.3. Skutki finansowe nowego mechanizmu rezerw oraz sprawozdania finansowego

W sprawozdaniu finansowym wymienia się kwotę równą „normalnej” rezerwie (= rezerwa na pokrycie kwoty wymagalnych zobowiązań kapitałowych wynikających z udzielonych pożyczek i gwarancji pożyczkowych powiększona o kwotę do 100 mln EUR na straty) w wysokości do około 200 mln EUR. Kwota ta wynika z symulacji opartych na odnotowanych w przeszłości stopach wzrostu w odniesieniu do wymagalnych kwot oraz stratach powstałych wskutek niewykonania zobowiązań w wysokości do 100 mln EUR rocznie.

Jak opisano powyżej, w niezwykle mało prawdopodobnym przypadku zastosowania mechanizmu zabezpieczającego w wyniku znaczących strat dla Funduszu spowodowanych

² Ponieważ przypadki niewykonania zobowiązań z reguły nie pociągają za sobą przyspieszenia spłaty całej kwoty pożyczki, roczne ryzyko można zdefiniować jako kwoty należne w danym roku za amortyzację i odsetki.

niewykonaniem zobowiązań, owe kwoty „zabezpieczające” zostałyby dodane do kwoty, która wpłacana jest do budżetu w ramach „normalnego” mechanizmu rezerw. Jednakże projekt mechanizmu rezerw przewiduje, że przekazywane z budżetu dodatkowo, oprócz „normalnych” płatności kwoty związane z niewykonaniem zobowiązań w danym roku nigdy nie mogą przekroczyć 100 mln EUR rocznie, tak aby w normalnych okolicznościach nie została przekroczona kwota 200 mln EUR.

Należy jednak zauważyć, że istotne zmiany stóp wzrostu kwot pożyczek i gwarancji nie pozostałyby bez wpływu na środki budżetowe niezbędne dla Funduszu Gwarancyjnego. Przykładem tego rodzaju sytuacji mogłoby być znaczne zwiększenie działalności pożyczkowej Europejskiego Banku Inwestycyjnego w ramach nowego mandatu w następnej Perspektywie Finansowej na lata 2007-2013.

W przypadku gdy pod koniec danego roku „n-1” powstanie nadwyżka środków Funduszu nad kwotę docelową, np. w związku z wysokimi amortyzacjami, wysoką zyskowością portfela Funduszu, czy też odzyskaniem od dłużników, którzy nie wykonali zobowiązań, wymagalnych kwot, kwota ta zostałaby wpłacona na specjalną linię budżetową na początku roku „n+1” jako dochód - w ten sam sposób, jak ma to miejsce w przypadku wpłaty. W takim przypadku Państwa Członkowskie nie byłyby bardziej obciążone niż ma to miejsce w dotychczasowym mechanizmie rezerw, gdyż kwota nadwyżki w roku „n” zostałyby ujęte jako dochód we wstępnym projekcie budżetu na rok „n+1”.

4. OKRES PRZEJŚCIOWY

W pierwszym roku funkcjonowania nowego mechanizmu rezerw, tj. od 1 stycznia 2006 r., nie miałyby miejsca żadne przeniesienia środków budżetowych (przejście z podejścia typu *ex-ante* na podejście *ex-post*). Jednak ponieważ jest możliwe, że jeszcze tuż przed końcem 2005 r. przyjęte zostaną nowe decyzje w sprawie pożyczek, płatności pomiędzy budżetem i Funduszem, które w tych okolicznościach ze względu na opóźnienia natury administracyjnej będą wykonane dopiero w pierwszym roku stosowania nowego mechanizmu rezerw, powinny zostać dokonane zgodnie z obecnym rozporządzeniem.

Ponadto należy zauważyć, że wspomniana zmiana - ze zrozumiałych, budżetowych względów - może zostać wprowadzona jedynie na początku roku. Jeśli okaże się, że dzień 1 stycznia 2006 r. okaże się nierealistyczny jako data początkowa, zmiana powinna wejść w życie z dniem pierwszego stycznia roku następującego po przyjęciu jej przez Radę.

5. WNIOSKI

Najważniejsze usprawnienia w odniesieniu do mechanizmu rezerw Funduszu są następujące:

- Poprawa wydajności korzystania ze środków budżetowych i zmniejszenie liczby rocznych przeniesień pomiędzy budżetem Unii i Funduszem;
- Tworzenie rezerw oparte na tendencjach w odniesieniu do wypłat netto, co prowadzi do większej przejrzystości oraz bardziej precyzyjnego planowania budżetu.

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniającego Rozporządzenie (WE, Euratom) NR 2728/94 ustanawiające Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 203,

uwzględniając wniosek Komisji³,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁴,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego⁵,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Środki budżetowe, które zostały przewidziane dla ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2728/94⁶ Funduszu Gwarancyjnego, powinny być wykorzystywane w sposób bardziej wydajny, zaś nakład pracy administracyjnej związanej z zarządzaniem budżetem – zmniejszony.
- (2) Należy zwiększyć przejrzystość i poprawić planowanie transakcji budżetowych w powiązaniu z płatnościami na rzecz Funduszu Gwarancyjnego.
- (3) Kwota rezerwy na 2006 r. została ustalona w Perspektywie Finansowej na lata 2000 – 2006 na 229 milionów EUR⁷ (w cenach bieżących) zgodnie z punktem 15 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą a Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i usprawnienia procedury budżetowej⁸.
- (4) Jeśli wspomniana rezerwa utworzona w celu finansowania Funduszu Gwarancyjnego zostałyby zlikwidowana w ramach Perspektywy Finansowej na lata 2007-2013,

³ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁴ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁵ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁶ Dz.U. L 293 z 12.11.1994, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2273/2004 (Dz.U. L 396 z 31.12.2004, str. 28).

⁷ COM(2004) 837 końcowy.

⁸ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1.

finansowanie Funduszu winno następować jako wydatek obowiązkowy z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

- (5) Zachowana powinna być podstawowa funkcja Funduszu Gwarancyjnego, jaką jest ochrona budżetu ogólnego przed zagrożeniami, jakie mogą pojawić się w związku z niewykonaniem zobowiązań przez beneficjentów pożyczek bądź gwarancji pokrywanych ze środków Funduszu.
- (6) Dlatego też rozporządzenie (WE) nr 2728/94 należy odpowiednio zmienić.
- (7) W celu przyjęcia niniejszego rozporządzenia Traktaty nie przewidują żadnych innych uprawnień z wyjątkiem tych określonych w art. 308 Traktatu WE oraz art. 203 Traktatu o Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2728/94 wprowadza się następujące zmiany:

1. Artykuł 2, tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„- jednej rocznej wpłaty z budżetu ogólnego Unii Europejskiej dokonanej na podstawie art. 4 i 5,”;

2. Artykuł 3, akapit trzeci otrzymuje następujące brzmienie:

„Na podstawie istniejącej na koniec roku „*n-1*” różnicy pomiędzy kwotą docelową i wartością aktywów netto Funduszu, obliczoną na początku roku „*n*”, wszelkie nadwyżki zostają zwrócone jako jedna transakcja do budżetu ogólnego Unii Europejskiej roku „*n+1*”, w którym zostanie ona ujęta w specjalnej pozycji w zestawieniu przychodów”;

3. Artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Na podstawie istniejącej na koniec roku „*n-1*” różnicy pomiędzy kwotą docelową i wartością aktywów netto Funduszu Gwarancyjnego, obliczoną na początku roku „*n*”, wymagana kwota przeznaczona na rezerwę jest wpłacana na rzecz Funduszu jako jedna transakcja w roku „*n+1*” z budżetu ogólnego Unii Europejskiej”;

4. Artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. Jeśli w roku „*n-1*” w wyniku jednego lub więcej przypadków przyznania gwarancji po niewykonanym zobowiązaniu przekroczona zostanie kwota 100 milionów EUR, kwota, o którą przekroczono 100 milionów EUR jest wpłacana na rzecz Funduszu Gwarancyjnego w rocznych transzach, począwszy od roku „*n+1*”,

a następnie w kolejnych latach, aż do momentu pełnej spłaty (mechanizm zabezpieczający). Wysokość rocznej transzy stanowi kwota niższa spośród następujących:

- 100 milionów EUR lub
- kwota pozostająca do zapłaty zgodnie z mechanizmem zabezpieczającym.

2. Obliczenia oparte na mechanizmie zabezpieczającym dokonywane są oddzielnie od obliczeń, o których mowa w art. 3 akapit trzeci oraz w art. 4. Tym niemniej łącznie prowadzą one do tylko jednego rocznego przeniesienia. Kwoty, które w ramach mechanizmu zabezpieczającego mają być płacone z budżetu ogólnego Unii Europejskiej, przy obliczeniach zgodnie z art. 3 i 4 traktowane jako aktywa netto Funduszu.

3. Jeżeli, w wyniku przyznania gwarancji dotyczących niewykonania jednego bądź kilku znaczących zobowiązań, środki Funduszu spadną poniżej 50% kwoty docelowej, Komisja przedłoży sprawozdanie w sprawie środków wyjątkowych, jakie mogą być wymagane do odtworzenia Funduszu.”

5. Skreśla się Załącznik.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do będących w toku operacji dotyczących wspólnotowych pożyczek/kredytów lub gwarancji na rzecz instytucji finansowych, o których mowa w lit. a) akapit 1 Załącznika do rozporządzenia (WE, Euratom) Nr 2728/94, o ile te operacje lub gwarancje zostały rozpoczęte lub udzielone w ciągu roku kalendarzowego 2005.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

SPRAWOZDANIE FINANSOWE

DATA:

1. LINIA BUDŻETOWA: Dział 6 (na 2006 r.) i Dział 4: UE jako partner globalny (od 2007 r.)		ŚRODKI:	
2. TYTUŁ: Gwarancje pożyczkowe dla państw trzecich			
3. PODSTAWA PRAWNA: Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie nr 2728/94 ustanawiające Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych			
4. CELE: Finansowanie Funduszu Gwarancyjnego dla działań zewnętrznych			
5. SKUTKI FINANSOWE		ROK n (mln EURO)	KOLEJNE LATA OBRACHUNKO WE (mln EURO)
5.0 WYDATKI		0	200
Pozycja 01 04 01 14 Płatności na rzecz Funduszu Gwarancyjnego na nowe operacje			
5.1 DOCHODY		p.m.	p.m.
Pozycja 302 Nadwyżka środków własnych pochodząca ze zwrotu nadwyżki z Funduszu Gwarancyjnego dla działań zewnętrznych			
		[n]	
5.0.1 SZACOWANE WYDATKI		0	200
5.1.1 SZACOWANE DOCHODY		p.m.	p.m.
5.2 METODA OBLICZENIOWA: Normalna rezerwa dla operacji szacowana jest na kwotę 100 milionów EUR. Dodaje się kwotę kolejnych 100 milionów EUR w celu pokrycia znaczącego niewypełnienia zobowiązań wynikających z przyznanych gwarancji.			
6.0 CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY ZE ŚRODKÓW PRZEWIDZIANYCH W ODPOWIEDNICH POZYCJACH BIEŻĄCEGO BUDŻETU?			NIE
6.1 CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY POPRZEZ TRANSFER POMIĘDZY POZYCJAMI BIEŻĄCEGO BUDŻETU?			NIE
6.2 CZY WYMAGANY BĘDZIE BUDŻET DODATKOWY?			NIE
6.3 CZY TRZEBA BĘDZIE PRZEWIDZIEĆ ŚRODKI W KOLEJNYCH BUDŻETACH?			TAK
UWAGI: <u>Rok 2006</u> Jeśli wniosek zostanie przyjęty przed 31.12.2005, kwota wynosi zero. W innym wypadku – stosuje się dotychczasowe rozporządzenie, tym samym rezerwa gwarancyjna wynosi 229 milionów EUR (w cenach bieżących).			